

Cuvântul Vieții

August 2022

„Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?” (Mt 18,21).

Capitolul 18 din Evanghelia lui Matei este un text foarte bogat, în care Isus dă instrucțiuni discipolilor despre cum să trăiască relațiile în cadrul comunității nou-născute. Întrebarea pe care o pune Petru preia cuvintele pe care le rostise Isus cu puțin timp înainte: „ Dacă fratele tău greșește împotriva ta...”¹. Isus vorbește și, la scurt timp, Petru îl întrerupe, de parcă și-ar fi dat seama că nu a înțeles ce tocmai spusese Învățătorul său. Și îi pune una dintre cele mai relevante întrebări cu privire la calea pe care trebuie să o urmeze un discipol al său. De câte ori trebuie să ierți?

„Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”

Întrebarea face parte din drumul credinței. Cel care crede nu are toate răspunsurile, dar rămâne credincios în ciuda întrebărilor. Întrebarea lui Petru nu se referă la păcatul

¹ Mt 18, 15.

împotriva lui Dumnezeu, ci mai degrabă ce să faci când un frate comite păcate împotriva unui alt frate. Petru crede că este un discipol bun care poate ierta de până la șapte ori². El nu se așteaptă la răspunsul imediat al lui Isus care îi înlocuiește certitudinile: „Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori șapte” (v.22). Discipolii cunoșteau bine cuvintele lui Lameh, fiul însetat de sânge al lui Cain, care cântă repetarea răzbunării până la șaptezeci de ori șapte³. Isus, făcând aluzie tocmai la această afirmație, opune răzbunării nelimitate iertarea infinită.

„Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”

Nu este vorba de a ierta o persoană care jignește continuu, ci mai degrabă de a ierta în mod repetat în inima noastră. Iertarea adevărată, cea care te face să te simți liber, de obicei are loc treptat. Nu este un sentiment, nu este uitare: este alegerea pe care credinciosul ar trebui să o facă, nu numai când se repetă ofensa, ci și de fiecare dată când îi revine în minte. Pentru aceasta este necesar să ierți de șaptezeci de ori șapte. Chiara Lubich scrie: *«Isus [...] a avut ca scop, deci, îndeosebi relațiile dintre creștini, dintre membrii aceleiași comunități. Prin urmare, în primul rând cu ceilalți frați ai tăi în credință trebuie să te porți așa: în familie, la serviciu, la*

² Numărul șapte indică totalitatea, completul: Dumnezeu creează lumea în șapte zile (cf. *Gen 1,1-2.4*). În Egipt sunt șapte ani de belșug și șapte ani de foamete (*Gen 41,29-30*).

³ „Cain va fi răzbunat de șapte ori, Lameh, însă, de șaptezeci de ori câte șapte” (*Gen 4,24*).

școală sau, dacă faci parte din ea, în comunitatea ta. Știi cum datorită diversității caracterului, sau a nervozității sau a altor cauze, lipsa iubirii este frecventă în rândul oamenilor care trăiesc împreună. Ei bine, amintește-ți că numai o atitudine de iertare, mereu reînnoită, poate menține pacea și unitatea între frați. Vei avea întotdeauna tendința de a te gândi la defectele fraților tăi, de a-ți aminti trecutul lor, de a dori ca ei să fie diferiți de cum sunt... Trebuie să te obișnuiești să-i vezi cu ochi noi și noi pe ei înșiși, mereu acceptându-i mereu și imediat și până la capăt, chiar dacă nu se pocăiesc»⁴.

„Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”

Cu toții facem parte dintr-o comunitate de „iertăți”, pentru că iertarea este un dar al lui Dumnezeu, de care avem mereu nevoie. Ar trebui să fim mereu uimiți de imensitatea milei pe care o primim de la Tatăl, care ne iartă dacă și noi îi iertăm pe frații noștri⁵.

Sunt situații în care nu este ușor să ierți, evenimente care derivă din condiții politice, sociale, economice în care iertarea poate căpăta o dimensiune comunitară. Sunt multe exemple de femei și bărbați care au reușit să ierte chiar și în cele mai grele contexte, ajutați de comunitatea care i-a susținut. Osvaldo este columbian. A fost amenințat cu moartea și și-a văzut ucis fratele. Astăzi conduce o asociație țărănească, unde se ocupă de recuperarea persoanelor care fuseseră implicate

⁴ C. Lubich, Cuvântul vieții octombrie 1981, în *Parole di Vita*, sub îngrijirea lui Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), p. 219.

⁵ Cf. rugăciunea *Tatăl nostru*, Mt 6,9-13.

direct în conflictual armat din țara sa.

„Ar fi fost ușor să răspund răzbunării printr-o altă violență, dar am spus nu”, explică Osvaldo: „A învăța arta iertării este foarte, foarte dificil, dar armele sau războiul nu sunt niciodată o opțiune pentru a transforma viața. Calea transformării este alta, înseamnă a putea atinge sufletul omenesc al celuilalt și pentru a face asta nu ai nevoie de mândrie și de nicio putere: este necesară umilința, care este virtutea cea mai dificil de clădit⁶.

Letizia Magri

⁶ *Unità è il nome della pace: La strategia di Chiara Lubich* (Unitatea este numele păcii: Strategia Chiarei Lubich), sub îngrijirea Maddalenei Maltese, Città Nuova, Roma, 2020, p.37.

